

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1720/2014
03. 06. 2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца У.п. Производња и трговина на велико д.о.о. из Љ., Република Словенија, чији је пуномоћник Т.Х.Л., адвокат из Б., против туженог Т. д.о.о. из Б.П., као правног следбеника Привредног друштва С. д.о.о. из Б. П., чији је пуномоћник Д.К., адвокат из Б., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3076/2013 од 12.12.2013. године, у седници већа одржаној 03.06.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3076/13 од 12.12.2013. године, као неоснована.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3076/13 од 12.12.2013. године одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена пресуда Четвртог општинског суда у Београду П 365/08 од 13.05.2008. године, којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да је ништав упис права својине на туженог Предузећа С. у земљишно-књижном улошку – листу непокретности ... КП ... КО Н.Б., чији је предмет магацински простор површине 987 м², у ниском приземљу зграде у Ул. ..., КО Тело 1 и пословни простор површине 381 м² КО Т. 1 и 326 м² КО Т. 2, у високом приземљу зграде у Ул. ..., што би тужени био дужан да призна (став први); одбијен тужбени захтев да се утврди да је тужилац искључиви власник магацинског простора површине 987 м² у Ул. ... у Б. и пословног простора у Ул. ... у Б., површине и земљишно-књижних ознака ближе наведених у ставу првом изреке, што би тужени био дужан да призна и трпи да тужилац своја права својине упише у земљишне књиге надлежног суда (став други); одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да се са свим лицима и стварима исели из описаних магацинског простора и пословних просторија и тако испражњене преда их тужиоцу на слободно коришћење и располагање (став трећи изреке) и одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име накнаде штете настале услед бесправног

коришћења магацинског простора који се налази у Ул. ... и пословног простора у Ул. ..., за период 01.04.2000. – 01.03.2006. године, износ од 29.432.157,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију наводећи да је побија из свих законских разлога.

Тужени је на ревизију одговорио.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. важећег ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13 – УС), па је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка предвиђена чланом 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Побижана пресуда садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о чињеницама важним за пресуђење који нису у супротности са садржином изведених доказа и списка. Изрека пресуде је јасна и непротивречна разлозима датим у образложењу, како у односу на чињеничне закључке, тако и примењене прописе. Зато тужилац неосновано у ревизији указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП.

Утврђено је да је правни претходник тужиоца 1987. године купио магацински простор површине 987 м² који се налази у Ул. ... у Б., да су запослени у пословној јединици правног претходника тужиоца 22.07.1991. године основали ново привредно друштво – Предузеће за промет, производњу и трговину Б. експорт-импорт д.о.о., које је 01.08.1991. године уписано у регистар Трговинског суда у Београду, да је имовина пословне јединице, укључујући магацински простор у Ул. ... и пословни простор у Ул. ... у Б., постала део оснивачког капитала новооснованог друштва које је 05.02.1992. године услед статусне промене – припајања предузећу ДД С., брисано из судског регистра, да је приликом припајања С. Б. као свој оснивачки улог унео у С. предметне непокретности. Утврђено је и да је у јавном регистру права на непокретностима Предузеће С. уписано као носилац права на магацинском и пословном простору у Ул. ..., односно ... у Б., а као облик својине уписана је мешовита својина, као и да је након доношења првостепене пресуде Предузеће С. припојено Привредном друштву Т. д.о.о. из Б.П. и на тај начин престало да постоји, а Привредно друштво Т. је као правни следбеник С. ступило у парницу као тужени.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање другостепени суд је правилно применио материјално право – одредбе члана 1. и 2. Закона о потврђивању споразума о питањима сукцесије („Службени лист СРЈ“ – међународни уговори бр. 6 од 03.07.2002. године) и члана 7. Прилога Г Споразума о питањима сукцесије, када је нашао да тужбени захтев није основан и потврдио првостепену пресуду којом су одбијени захтеви тужиоца.

Нису основани наводи ревизије којима се истиче да је другостепени суд погрешно применио одредбе Прилога Г Споразума о сукцесији. У конкретном случају се ради о парници са елементом иностраности, с обзиром да се тражи утврђење права својине на непокретној имовини која се налази на територији Републике Србије, а у корист предузећа чије је седиште на територији бивше Републике СФРЈ, односно у корист предузећа коме је земља домицила Република Словенија.

Република Србија је Уредбом о заштити имовине делова предузећа чије је седиште на територији бивших република СФРЈ ("Службени гласник РС" бр. 31/01, 61/08, 109/08, 14/09, 40/09, 79/09, 111/09, 67/10 и 73/11) уредила заштиту друштвене имовине делова предузећа у Републици Србији, чије је седиште на територији република бивше СФРЈ: Републике Босне и Херцеговине, Републике Словеније и Републике Хрватске (даље: пословне јединице), заштиту права запослених у тим пословним јединицама и попис делова предузећа из Републике Србије на територији наведених република бивше СФРЈ (члан 1.); прописала да ће се одлуком коју доносе запослени пословне јединице организовати као друштвено предузеће или ће се припојити другом друштвеном предузећу ако то нису учинили до дана ступања на снагу ове Уредбе, да је почетна имовина за оснивање предузећа из става 1. овог члана имовина пословне јединице са билансом на дан 31.12.1991. године (члан 2.), те да предузеће или друго правно лице које је настало организовањем од пословне јединице или предузећа којима су припојена средства пословне јединице, као и правни следбеници ових привредних субјеката не могу да отуђују средства у друштвеној својини која користе, оптерете хипотеком или располажу на други начин (на пример: поклон, закуп, замена) без сагласности Владе Републике Србије, а сагласност се даје ако постоји реципроцитет у примени Анекса Г Споразума о питању сукцесије (члан 14. А став 4. наведене Уредбе).

Закон о потврђивању Споразума о питањима сукцесије ("Службени лист СРЈ" – Међународни уговори" бр. 6/02), ступио је на снагу 11.07.2002. године и од тог тренутка између Републике Србије и Републике Словеније постоји дипломатски реципроцитет, па се ревизијом основано указује на погрешан став другостепеног суда о непостојању реципроцитета између Републике Србије и Републике Словеније. Међутим, наведено погрешно становиште није било од утицаја на доношење правилне и законите одлуке да тужбени захтев тужиоца није основан. Одбијајући тужбени захтев нижестепени судови су правилно применили материјално право. Из садржине одредаба Закона о потврђивању Споразума о питањима сукцесије произлази да је идеја правне заштите Прилога Г, да се ситуација у погледу својине и стечених права грађана и правних лица врати у првобитно стање, односно на одређени дан када је још увек постојала СФРЈ, а као такав дан у Прилогу Г означен је 31.12.1990. године. Организовање и располагање туженог, односно његових правних претходника после тог дана било је у складу са прописима Републике Србије.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је применом члана 407. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија,
Миломир Николић,с.р.**